

»Δεδοκιμασμένοι όπλαρχηγοί, ύπακούοντες πιστώς εις τας διαταγὰς τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, ἔλαβον ἐντολήν νὰ περιέλθωσι τὰς περιφερείας σας στρατολογοῦντες μάχιμον δύναμιν, ἡ ὅποια θὰ φρουρήσῃ τὴν γῆν τῶν πατέρων μας.

»Όλοι οἱ δυνάμενοι νὰ φέρωσιν ὄπλα ἄνδρες τῆς περιφερείας σας, ὀφείλουσι νὰ ἀκολουθήσωσι τούτους ἀμέσως καὶ ἀνευ ἀναβολῆς, ὑποκείμενοι ἄλλως εἰς τιμωρίας τὰς ὁποίας θέλωμεν νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι ποτὲ δὲν θέλωμεν νὰ εὑρεθῶμεν εἰς τὴν σκληρὰν ἀνάγκην νὰ ἐπιβάλωμεν διότι ἡ Ἑπειρωτικὴ φιλοτιμία καὶ φιλοπατρία δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ γίνῃ τοῦτο ποτέ.

Τύπος ἱερολοχίτου τοῦ 1914.

ταχείαν καὶ πιστὴν ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης.

Ἐν Ἀργυροκάστρῳ τῇ 18 Φεβρουαρίου 1914

Ὁ Πρόεδρος τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως
(ὕπογρα.) **Γ. Χρηστάκης Ζωγράφος**

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῶν κατοίκων. Ἀμερόληπτοι δὲ δημοσιογράφοι ἐκ τοῦ σύγγεγυς γνωρίζοντες τὸν τόπον ἐκεῖνον, μετὰ συμπαθείας καὶ ἐνδιαφέροντος διάκεινται πρὸς τοὺς κατοίκους.

Πρὸς πίστωσιν τούτων παραθέτομεν περικοπὴν τοῦ συγγράμματος τοῦ διασήμου Γαλάτου κ. René Puaux (1) συντάκτου τοῦ «Χρόνου» Παρισίων ὁ ὅποιος ἀμεροληπτότατα γράφει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ Εὐρώπη πρόκειται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν διάπραξιν ἐνὸς ἐγκλήματος, τὴν στιγμὴν ποῦ τὸ μικρὸν τοῦτο βιβλίον θὰ ἐκδίδεται ἡ τύχη τῶν μερῶν τῆς Βορ. Ἠπείρου θὰ ἔχῃ ἴσως κανονισθῆ καὶ ὑποκλινόμεναι πρὸ τῶν ἰταλικῶν ὀρέξεων αἱ Μεγ. Δυνάμεις θὰ ἔχουν παραχωρήσῃ εἰς τὸ ὑποθετικὸν βασίλειον τῆς Ἀλβανίας, ἐδάφη κατὰ κλημένα ἀπὸ Ἑλλήνας πατριώτας, παραδίδουσαι αὐτοὺς εἰς τὴν τυραννίαν τῶν Ἀλβανῶν Μπέηδων. Ἡ Ἰταλία ἔχει γράψει εὐγενικὰς σελίδας εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ κόσμου. Τώρα χαράσσει μίαν σελίδα μουσαρὰν, ἀπαρνούμενη τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς, ὅσαι ἔκαμον τὴν ἑνωσίν τῆς. Ζητοῦσα νὰ κάμῃ Ἀλβανίαν μεγάλην, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ τὴν μοιρασθῆ ἀργότερα μὲ τὴν Αὐστρουγγαρίαν (2). Ἡ Αὐστρουγγαρία ἕως οὐδέποτε θὰ στέρξῃ ὅπως τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ ἔχῃ τὰ δύο παράλια . . . . Ἐδτυχῶς ἅπαντες καὶ ἰδίως οἱ ἀμερόληπτοι συναδέλφοί μου κ.κ. Ch. Vellay καὶ De Jessen ἐπιστοποίησαν αὐτὰ ταῦτα, καὶ ὄλος ὁ κόσμος ἐπίσθη ὅτι ἡ Ἠπειρος εἶναι Ἑλληνική. Ἄν ἡδυνήθην, παρέχων πρῶτος πρὸς τὸ Γαλλικὸν Κοινὸν ἐπισκόπησιν τῆς ἐν Ἠπειρῷ καταστάσεως καὶ τῆς θαυμαστῆς πρὸς τὴν μητέρα Πατρίδα ἀφοσιώσεώς τῆς, νὰ συνεισφέρω κατ' ἐλάχιστον εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ Ἀγῶνος τούτου τοῦ ὄραίου μεταξὺ τῶν ὠραιότητων, θὰ αἰσθανθῶ τὴν βαθυτέραν μυχιάν χαράν, ἀλλ' ὅτι καὶ ἂν συμβῆ ἡ ἀνάμνησις ἦν ἔχω ἐκ τοῦ ταξειδίου τούτου, ἀπομένει τοιαύτη, ὥστε δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἀναπολώ ἤδη

(1) Ὁρα Πρόλογον συγγράμματος «Ἡ δυστυχισμένη Ἠπειρος» ὑπὸ René Puaux.

(2) Αὐτὰ γράφονται πρὸ τοῦ διαμελισμοῦ τῆς Αὐστρουγγαρίας.